

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/27/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6717010430
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6717010430.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára v trestnej veci obžalovanej H. C. za prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák. na verejnom zasadnutí dňa 3. mája 2018 o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 146/2017 zo dňa 10. 1. 2018 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej H. C. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom samosudcu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 4T 146/2017 zo dňa 10. 1. 2018 bola obž. H. C. uznaná za vinnú z prečinu neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., ktorého sa dopustila tým, že v presne nezistenom čase, najneskôr do 24. 8. 2016 v J. sa zmocnila bezkontaktné platobnej karty, ktorá bola vydaná L. X. a.s., k účtu N.:U patriaci Q. X., pričom bez jej vedomia a súhlasu, prostredníctvom karty v dňoch od 25. 8. 2016 do 5. 9. 2016 uskutočnila 26 bezkontaktných platieb, čím spôsobila Q. X., nar. XX. X. XXXX, trvale bytom P. XXX, škodu vo výške 239,69 €.

Za to bola odsúdená podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 1 roka, pričom súčasne prvostupňový súd podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovanú na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Rovnako tak prvostupňový súd podľa § 287 ods. 1 Tr. por. zaviazal obžalovanú nahradiť poškodenej Q. X. škodu vo výške 239,69 eur.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v prípade viny obžalovanej, hoci táto využila na hlavnom pojednávaní svoje právo nevypovedať, táto v prípravnom konaní spáchanie skutku priznala. Ďalej prvostupňový súd poukazuje na výpovede poškodenej Q. X., podľa ktorej z platobnej karty patriacej jej synovi H. X., ktorý zomrel dňa XX. X. XXXX pri dopravnej nehode, jej bola v období od 25. 8. 2016 uskutočnených bezkontaktných platobných platieb touto platobnou kartou odcudzená suma 239,69 eur. O tejto skutočnosti jej bol poskytnutý aj výpis z účtu. Ďalej prvostupňový súd poukazuje na jednotlivé výbery, kde naproti podanej obžalobe prvostupňový súd na hlavnom pojednávaní veľmi správne neprijal vyhlásenie obžalovanej a vykonal dokazovanie týkajúce sa konkrétnych platieb, kde celkovo uznal vinu obžalovanej za 26 úspešných bezkontaktných platieb vo výške, ktorá je uvedená v rozsudku. Z uvedeného dôvodu preto prvostupňový súd upravil skutkovú vetu, oproti podanej obžalobe, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku a nakoniec konanie obžalovanej s poukazom na výšku spôsobenej škody (239,69 eur) kvalifikoval len ako prečin neoprávneného vyrobenia a používania elektronického platobného prostriedku, elektronických peňazí, alebo inej platobnej karty podľa § 219 ods. 1 Tr. zák., nakoľko obžalovaná ako trestnoprávne zodpovedná osoba narušila záujem spoločnosti na ochrane vlastníctva, najmä výkone vlastníctva slúžiaceho na využívanie týchto platobných prostriedkov.

Taktiež prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku uvádza, že obžalovaná sa dopustila tohto konania v úmysle priamom. V súvislosti s osobou obžalovanej prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku uvádza, že obžalovaná má zatiaľ 5 záznamov v registri trestov, pričom tieto tresty podrobne rozvádza v odôvodnení rozsudku, z ktorých trestov vyplýva, že obžalovaná bola opakovane trestaná podmienenými trestami odňatia slobody, kde posledná skúšobná doba jej plynie do 16. 10. 2018, z čoho vyplýva záver, že inkriminovaného konania sa obžalovaná dopustila v priebehu plynutia skúšobnej doby. Ďalej poukazuje prvostupňový súd na postihnutia obžalovanej za priestupky, kde doposiaľ bola 7-krát postihnutá za priestupok, kde naposledy bola postihnutá za priestupok proti majetku za skutok, ktorého sa dopustila 8. 2. 2017, kedy jej bola uložená pokuta 30,- eur. Podľa správy z miesta bydliska, obžalovaná je slobodná a je matkou 5 maloletých detí. V súvislosti s úvahami o druhu a výmere trestu prvostupňový súd ďalej konštatuje, že v prípade obžalovanej zohľadnil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa k trestnej činnosti doznala a svoju činnosť úprimne oľutovala, pričom v neprospech obžalovanej svedčí priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m) Tr. zák., t.j. že už bola za trestný čin odsúdená. Záverom svojich úvah prvostupňový súd poukazuje na skutočnosť, že nakoľko u obžalovanej doposiaľ uložené podmienené tresty nespĺnili svoj prevýchovný účel, pričom obžalovaná vedela, že počas plynutia skúšobnej doby je povinná viesť riadny život a nedopúšťať sa žiadneho protiprávneho konania, uložil obžalovanej nepodmienený trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, kde pre výkon trestu obžalovanú zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, nakoľko doposiaľ obžalovaná ešte vo výkone trestu nebola. V súvislosti s uplatneným nárokom na náhradu škody poškodenou Q. X. prvostupňový súd riadne priznal celý uplatnený nárok a obžalovanú zaviazal nahradiť škodu vo výške 239,69 eur.

Proti tomuto rozsudku bezprostredne po jeho vyhlásení podala odvolanie obžalovaná, kde neskôr prostredníctvom splnomocneného obhajcu zdôvodnila toto svoje odvolanie. Obhajca obžalovanej v písomných dôvodoch odvolania uvádza, že podáva odvolanie čo do výroku o treste. Uvádza, že okresný súd síce správne, pri zohľadnení všetkých kritérií pri uložení a výmere trestu, uložil obžalovanej trest na spodnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, no nestotožňuje sa s tým, že obžalovanej bol uložený trest nepodmienený. Poukazuje pritom na skutočnosť, že jednoročný nepodmienený trest odňatia slobody je podľa názoru obhajoby neprimerane prísny, preto že na zabezpečenie nápravy matky 5 detí (T. K. 8 rokov, L. K. 7 rokov, L. C. 6 rokov, T. K. 3 roky, J. C. 7 mesiacov) a prevýchovy obžalovanej z hľadiska individuálnej aj generálnej prevencie je podľa jeho názoru postačujúci trest, ktorého výkon sa podmienenčne odkladá, nakoľko takýto druh trestu má najmenší dopad na deti. Akcentuje pritom skutočnosť, že dcéra T. S. K. nechodí a nehovorí a vyžaduje si 24 hodinovú starostlivosť, pričom i J. C. ako 7 mesačné dieťa si taktiež vyžaduje od obžalovanej 24 hodinovú starostlivosť. Uvádza tiež, že obžalovaná býva v sociálnom byte v J., kde otec detí T. K. nežije v spoločnej domácnosti, lebo ju opustil, o deti sa nestará, odsťahoval sa do K., kde si založil novú rodinu, pričom obžalovaná vymáha od otca výživné, avšak bezúspešne. Záverom zdôrazňuje, že ak by krajský súd potvrdil rozsudok prvostupňového súdu, tak táto skutočnosť by v sebe niesla rozpad rodiny, umiestnenie 3 detí v detskom domove, jedno dieťa by išlo o dojčenského ústavu a T. by súd umiestnil do ústavu s trvalou starostlivosťou z dôvodu vážnej fyzickej, psychickej - mentálnej poruchy. Podaním odvolania sa domáha premeny nepodmieneného trestu na trest podmienený. Ako prílohy obhajca obžalovanej predložil záznam z fakultnej nemocnice o poskytnutí zdravotnej starostlivosti T. S. K., rodinný list L. C., pričom na verejnom zasadnutí navyiac uviedol, že obžalovaná doznala trestnú činnosť a ako sám mal možnosť vidieť, žije v absolútnej sociálnej biede, kde sama sa stará o výchovu detí, pričom podaním odvolania sa domáha, aby obžalovanej bola ešte daná šanca a nepodmienený trest bol premenený na trest podmienený.

Naproti tomu intervenujúci krajský prokurátor na verejnom zasadnutí uviedol, že rozsudok prvostupňového súdu považuje za zákonný a správny a navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd v Banskej Bystrici na základe podaného odvolania v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo s tým, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej, nie je dôvodné.

V prvom rade krajský súd konštatuje, že prvostupňový súd správne zistil skutkový stav veci, o čom svedčí nielen jeho postup na hlavnom pojednávaní, kedy neprijal vyhlásenie obžalovanej, ale i podrobné dokazovanie jednotlivých výberov, kde v konečnom dôsledku prvostupňový súd špecifikoval 26 neoprávnených výberov z platobnej karty zo strany obžalovanej voči poškodenej. Obžalovaná využila na hlavnom pojednávaní právo nevypovedať, avšak v prípravnom konaní v plnom rozsahu svoju trestnú činnosť doznala, úprimne ju oľutovala. I s poukazom na ďalšie listinné dôkazy preto záver prvostupňového súdu o uznaní viny v plnom rozsahu správny a zodpovedajúci výsledkom dokazovania na hlavnom pojednávaní vrátane skutočnosti, že neuznal právnu kvalifikáciu konania ako prečin krádeže.

V súvislosti s úvahami prvostupňového súdu o druhu a výmere trestu, i v tomto smere krajský súd poukazuje na veľmi podrobné zdôvodnenie svojho rozhodnutia prvostupňovým súdom, ktoré je uvedené v odôvodnení rozsudku. S týmito závermi rozsudku prvostupňového súdu sa v plnom rozsahu i krajský súd stotožňuje a v podrobnostiach na ne odkazuje. Osobitne na skutočnosť, že obžalovanej boli posledné 3 tresty uložené ako tresty podmiennečné, kde i napriek tejto skutočnosti obžalovaná naďalej páchala trestnú činnosť, vrátane páchania priestupkov tak, ako to vyplýva z rozsudku. Pozornosť krajského súdu neušla ani skutočnosť v akých časových reláciách sa obžalovaná dopúšťala trestnej činnosti, kde z jednotlivých bankových operácií, ktoré boli predmetom dokazovania vyplýva, že obžalovaná sa dopustila i v neskorých nočných, resp. skorých ranných hodinách páchania trestnej činnosti a preto argumentácia obhajcu uvedená v odôvodnení odvolania, že obžalovaná sa 24 hodín venuje starostlivosti o svoje maloleté deti, je podľa názoru krajského súdu účelová. Svedčí o tom aj spôsob života obžalovanej, ktorá sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti, i napriek tomu, že sa jej dopúšťa v priebehu plynutia skúšobnej doby za iné odsúdenia a svedčia o tom taktiež i priestupky a taktiež i skutkové okolnosti v predmetnom prípade, kedy sama obžalovaná uviedla podrobnosti kontaktu so synom poškodenej, tesne pred jeho smrťou, ktorý nezodpovedá taktiež konaniu milujúcej matky maloletých detí. I z jednotlivých predchádzajúcich odsúdení je zrejmé, že obžalovaná má flagrantný prístup k plneniu si svojich povinností, kde nedodríava normy správania sa (rozsudky zo spisu na č.l. 70-82). Zo všetkých týchto skutočností je zrejmé, že obžalovaná nevyužila posledné dobrodenie súdu, kedy jej bol opakovane uložený podmiennečný trest odňatia slobody i s prihliadnutím na skutočnosť, že je matkou viacerých maloletých detí a keďže v skúšobnej dobe tohto posledného podmiennečného odsúdenia sa dopustila ďalšej trestnej činnosti, prvostupňový súd postupoval správne, keď tejto uložil nepodmiennečný trest odňatia slobody na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby.

Z uvedených dôvodov preto odvolanie obžalovanej považoval krajský súd za nedôvodné a toto v zmysle ust. § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny ďalší opravný prostriedok.